

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614210721
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4614210721.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. I. XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., so sídlom Topoľčany, Nám. M. R. Štefánika 3, proti žalovanému: X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. I. XXX, zast. JUDr. Ľubomírom Vanekom, advokátom so sídlom Skalica, Škarnicovská 1, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.02.2018 č. k. 6C/269/2014-241 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobca je v podiele 1-ici spoluvlastníkom nehnuteľností: „sklad poľnohospodárskych produktov a sociálne zariadenie“, bez súp. čísla postaveného na tej časti pozemku parc. CKN č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 5459 m², vedenom v KN Okresného úradu Topoľčany, katastrálny odbor na LV č. XXX, kat. úz. R. I., ktorá časť je v znaleckom posudku znalca X.. C. C. č. 2/2016 zo dňa 20.02.2016 a na geometrickom pláne č. 2/2016 zo dňa 24.02.2016, tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť rozsudku označená ako diel „4“ o výmere 460 m² a tvorí novovytvorenú parc. č. 651/147 - zastavaná plocha o výmere 460 m². Vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Žalovanému tiež uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu vo výške 533,49 eura na účet súdu prvej inštancie do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Z hľadiska skutkového stavu vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca a žalovaný ako samostatne hospodáriaci roľníci uzatvorili dňa 01.01.2005 zmluvu o združení za účelom vykonávania spoločných prác samostatne hospodáriaceho roľníka s názvom HERBA. V zmluve bolo dohodnuté, že zisk sa delí podľa podielov účastníkov a to po 50% podielu zo združenia, pričom podľa článku VII. zmluvy je každý účastník podľa podielov spoluvlastníkom poskytnutých peňazí a všetkého hnuťelného a nehnuteľného majetku získaného spoločnou činnosťou a podľa článku XI. hnuťelné a nehnuteľné veci nadobudnuté v rámci činnosti združenia zostávajú v podielovom spoluvlastníctve účastníkov, pokiaľ sa o tomto majetku nevysporiadajú inak. Strany sporu na základe vzájomnej dohody začali počas trvania združenia spoločne stavať halu - sklad poľnohospodárskych produktov a sociálne zariadenie na pozemku vlastnícky patriacemu žalovanému a to na parc. č. 651/44 v kat. úz. R. I. a stavebné povolenie na túto stavbu bolo vydané dňa 05.10.2006 stavebníkovi X. D.. Listom zo dňa 29.09.2013 žalobca vystúpil zo združenia k 31.12.2013, pričom hala s administratívnou časťou na pozemku žalovaného bola postavená stranami sporu počas trvania ich združenia a v súčasnej podobe bola dokončená ku koncu

roka 2011. Zo znaleckého posudku X.. C. C., znalca z odboru geodézie a kartografie č. 2/2016 zistil, že stavba je postavená na parc. č. 651/44 avšak zasahuje i do parc. č. 651/45 bez listu vlastníctva a do parc. č. 465/1 - ostatné plochy o výmere 77 m² zapísanej na LV č. XXX a tiež aj do parc. č. 171 - cesta o výmere 8244 m², zapísaná na LV č. XXX, pričom znalec plochu zastavanú predmetným skladom označil ako diel 4 a to novovytvorenú parc. č. 651/147 o výmere 460 m² s tým, že časť stavby skladu sa nachádza na parc. č. 171 o výmere 7 m² a časť na parc. č. 465/1 o výmere 4 m². Znaleckým posudkom znalca Ing. K. D. z odboru stavebníctvo odvetvie odhady hodnoty nehnuteľností bola všeobecná hodnota sporom dotknutej stavby - skladu poľnohospodárskych produktov a sociálne zariadenie spolu s vonkajšími úpravami určená sumou 147.000 eur. Právne svoje rozhodnutie oprel o ust. § 829 ods. 1, 2, § 830, § 834, § 835, § 838 ods. 1, § 839, § 840 a § 841 OZ. Akcentoval, že v zmysle § 834 OZ sa priamo zo zákona zakladá spoluvlastnícky vzťah účastníkov zmluvy o združení k výsledku ich, pre účely zdruzenia, realizovanej činnosti s tým, že zákon neupravuje zvláštny režim pre nadobúdanie nehnuteľných alebo hnutelných vecí a spoluvlastnícky vzťah teda vzniká k všetkému nadobudnutému majetku. Prioritne hodnotil, či je daný naliehavý právny záujem žalobcu na určení, že je podielovým spoluvlastníkom predmetnej stavby a v tejto súvislosti uviedol, že naliehavosť právneho záujmu je daná, ak osoba ako vlastník nehnuteľností alebo spoluvlastník, nemá k nehnuteľnosti vlastnícke právo, ktoré deklaruje zápis v katastri nehnuteľností, a že existuje stav objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu a ten ohrozuje právne postavenie jednej zo strán. Prezentoval, že o takýto prípad ide i v predmetnej veci, keď stavebné povolenie na stavbu skladu poľnohospodárskych produktov a sociálneho zariadenia bolo vydané iba žalovanému, ktorý tak môže byť zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľností, avšak na základe rozhodnutia súdu môžu byť zapísaní ako podieloví spoluvlastníci obe strany, čím sa odstráni stav objektívnej právnej neistoty medzi nimi, ktorý ohrozuje právne postavenie žalobcu. V tomto smere sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o neexistencii naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva, keďže po tejto žalobe by musela nasledovať ďalšia žaloba o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dôvodiac, že samotný žalovaný súhlasil s tvrdením, že hala bola budovaná spoločne z prostriedkov zdruzenia, a preto pokiaľ k dohode medzi stranami sporu nedôjde, muselo byť dôjsť k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva žalobou. Pokiaľ žalovaný nesúhlasil so žalobou bez toho, aby sa žalobca podieľal aj na úhrade záväzkov vyplývajúcich zo zdruzenia, ktoré platil výlučne sám, mal za to, že predmetná určovacia žaloba nebráni tomu, aby pri vyporiadaní sa zdruzenia bola riešená i otázka úhrady záväzkov, na ktorú žalovaný poukazoval. Vychádzajúc zo zistených skutkových okolností dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, keď hala s administratívnou časťou bola postavená stranami sporu počas trvania ich zdruzenia na pozemku žalovaného z prostriedkov zdruzenia a teda majetok získali pri výkone spoločnej činnosti, z ktorého dôvodu sa stala spoluvlastníctvom účastníkov zmluvy, z ktorej navyš vyplýva, že podiely oboch účastníkov zdruzenia sú rovnaké. Žalobe žalobcu preto vyhovel dodajúc, že takéto rozhodnutie nepovažuje za rozpor s dobrými mravmi a za nespravodlivé, ako to tvrdil žalovaný a pokiaľ v tomto smere poukazoval na ignoráciu existencie pasív, mal za to, že vyporiadanie pasív nesúvisí s predmetom sporu, ale s otázkou samotného vyporiadania zdruzenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na úspech žalobcu v konaní mu priznal náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaním súdnym úradníkom. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 533,49 eura poukazujúc na to, že uznesením zo dňa 25.04.2016 č. k. 6C/269/2014-110 bola priznaná znalcovi Ing. C. C. odmena za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 933,49 eura s tým, že suma 400 eur bola poukázaná zo zálohy, ktorú zložil žalobca a zostatok v sume 533,49 eura zo štátnych prostriedkov súdu. Keďže trovy štátu vznikli ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý v ust. § 148 upravoval trovy štátu tak, že štát mal nárok na ich náhradu proti účastníkovi, ktoré ustanovenie sa v súčasne platnom Civilnom sporovom poriadku od 01.07.2016 nenachádza, na danú vec tak aplikoval ustanovenie článku 4 CSP a analogicky podľa výsledku konania povinnosť zaplatiť trovy štátu uložil v konaní neúspešnému žalovanému.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny a zamietnutia žaloby. Mal za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie je zaťažené vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a to z dôvodu novoty v odvolacom konaní, ktoré nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Tvrdil, že jestvujú prostriedky procesnej obrany, ktoré nemohol bez svojej viny v konaní pred súdom prvej inštancie uplatniť, pretože mu boli oznámené/potvrdené až po vyhlásení uznesenia, ktorým bolo dokazovanie vyhlásené za skončené a dôkaz o týchto skutočnostiach sa dostal do jeho dispozície až po vyhlásení

rozsudku a tento dôkaz nepochybne preukazuje, že nárok uplatňovaný žalobcom v konaní je absolútne neodôvodnený, neopodstatnený a v neposlednom rade nemorálny. V tejto súvislosti uviedol, že niekedy v polovici februára sa stretol so svojim otcom S. D., ktorý mu potvrdil, že žalobcovi spolu s manželkou vyplatili približne 58.000 eur a zároveň v roku 2016 mu darovali rodinný dom s pozemkami v V. R. I. z titulu narovnania prípadných nárokov žalobcu plynúcich zo združenia fyzických osôb HERBA s tým, že všetky prípadné nároky žalobcu plynúce zo združenia nebudú riešené v žiadnom prípade súdnou cestou a považujú sa tým za úplne vysporiadané. Následne mu otec odovzdal podpísané Čestné vyhlásenie zo dňa 14.02.2018, ktoré dňa 07.03.2018 podpísal na Obecnom úrade obce F. a odovzdal mu ho. Ďalej uviedol, že odhladnuc i od tohto novopredloženého dôkazu rozsudok súdu prvej inštancie je vecne nesprávny, nespravodlivý a v rozpore s dobrými mravmi, keď zo strany žalobcu nebolo popreté, že od roku 2011 si neplnil voči združeniu žiadne povinnosti ani sa aktívne nepodieľal na chode združenia a o tento sa staral a aj exekúcie v súvislosti so združením vyrovnal výhradne on sám. Vytkol súdu prvej inštancie, že ním navrhnuté spojenie v prejednávanej veci s konaním vedeným na Okresnom súde Topoľčany, ktorého predmetom je vyporiadanie združenia fyzických osôb strán sporu bolo zamietnuté. Uzavrel, že vyporiadanie zo združenia len čo do aktív i napriek poukazu na pasíva, je vecne nesprávne a nemorálne a žalobný návrh žalobcu je zjavným zneužitím práva a jeho šikanóznym výkonom, ktorému právny poriadok neposkytuje právnu ochranu.

4. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne aj procesne správny potvrdiť, keď odvolacie dôvody tvrdené žalovaným nie sú dané. Poukázal na to, že žalovaný v odvolaní netvrdil skutkové alebo právne okolnosti a nedokladal ich na dôkaz, že došlo k nesprávnemu procesnému postupu a že mu bolo znemožnené uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom v postupe súdu v konaní sa nevyskytla ani žiadna iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Nestotožnil sa ani so žalovaným tvrdenou vecnou nesprávnosťou rozhodnutia, keďže žalovaný potvrdil, že stavba bola obstaraná v rámci a za trvania združenia a samotným faktom postavenia stavby za trvania združenia a z prostriedkov združenia sa v zmysle zmluvy o združení, kde dohodli rovnaké podiely, stali jej podielovými spoluvlastníkmi a to bez ohľadu na stavebno-administratívny fakt, že stavebné povolenie znie iba na žalovaného. Bez právneho významu označil aj skutočnosť, že zo združenia vystúpil, pretože išlo o združenie o dvoch účastníkoch a vystúpením združenie zaniklo, čím nastali tie isté účinky ako pri rozpustení združenia podľa § 841 OZ, vrátane následného spôsobu vyporiadania. Podľa jeho názoru, žalovaným tvrdená nespravodlivosť a rozpor s dobrými mravmi sa nevzťahuje k predmetu sporu, keď ku koncu roku 2011, kedy sa pre vzájomné rozpory prestal na činnosti združenia zúčastňovať, stavba skladu už stála v takom rozsahu, ako dnes a teda ich spoluvlastnícky vzťah už jestvoval, pričom žiadnou skutočnosťou, ktorá nasledovala nebol modifikovaný. Navyiac možnosti, rozsah a spôsob vyporiadania zaniklého združenia napadnutým rozsudkom nie sú nijak ovplyvnené a argumenty žalovaného je preto dôvodné uplatniť v spore, s ktorým vecne súvisia a to v spore o vyporiadanie združenia. Ďalej uviedol, že novoty v odvolacom konaní nie sú žiadne, pokiaľ ich žalovaný opiera o skutočnosti, o ktorých sa dozvedel až po vyhlásení uznesenia na pojednávaní dňa 26.01.2018 a dôkaz sa dostal do jeho moci až po vyhlásení rozsudku dňa 23.02.2018 mal za to, že nejde o žiadnu novotu, pretože v spore vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 6C/1/2017 na pojednávaní dňa 08.09.2017 žalovaný tvrdia, že údajne dostal peniaze na vysporiadanie zo združenia už predniesol a teda o nich vedel pred ukončením dokazovania v tejto veci, z ktorého dôvodu nemôže tvrdiť, že ich nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie bez svojej viny. V súvislosti s predloženým dôkazom a to čestným vyhlásením otca argumentoval, že tento je v rozpore s logikou a skutočnosťou v ňom uvádzané sú nepravdivé.

5. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na už prezentovaných tvrdeniach. Nesúhlasil so žalobcom, že vyporiadanie zaniknutého združenia napadnutým rozsudkom nie je nijako ovplyvnené, nakoľko by bolo nehospodárne a nespravodlivé priznať právo žalobcovi na čiastočné vyporiadanie navzdory tomu, že už bolo združenie vyporiadané, ako to preukazuje ním predložený nový dôkaz. Odmietol tvrdenie o manipulácii dôkazu, keď S. D. ako podpisujúca osoba bol plne stotožnený s obsahom tohto dokumentu, ktorý podpísal na úrade. Nestotožnil sa ani s argumentáciou žalobcu o nemožnosti uplatnenia predloženého dôkazu, nakoľko z dikcie zákona vyplýva, že možno v odvolacom konaní uplatniť prostriedky procesnej obrany, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo rozsiahlo zdôvodnil v odvolaní. Pokiaľ aj mal vedomosť o tom, že žalobcovi boli vyplatené nejaké peniaze a prepísaná nehnuteľnosť, ako to uviedol na pojednávaní dňa 26.01.2018, o presných dôvodoch týchto krokov zo strany rodičov sa naisto dozvedel

v dobe, ktorú v odvolaní popísal, z ktorého dôvodu nemožno vyvodzovať jeho úplnú znalosť o obsahu úkonov prezentovaných v čestnom vyhlásení S. D..

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalovaného na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 385 ods.1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Predmetom tohto konania je žaloba žalobcu, ktorou sa po pripustení jej zmeny uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 21.09.2016 domáhal určenia, že je vlastníkom v 1-ici nehnuteľnosti a to skladu poľnohospodárskych produktov a sociálneho zariadenia bez súp. čísla, postaveného na tej časti parcely CKN č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 5459 m² vedenej v katastri nehnuteľnosti Okresného úradu Topoľčany, katastrálny odbor na LV č. XXX kat. úz. R. I., ktorá je v znaleckom posudku znalca X.. C. C. č. 2/2016 zo dňa 20.02.2016 a na geometrickom pláne č. 2/2016 zo dňa 24.02.2016 označená ako diel „4“ vo výmere 460 m² a tvorí novovytvorenú parc. č. 651/147 - zastavaná plocha vo výmere 460 m², ktoré nadobudli spolu so žalovaným spoločnou činnosťou v združení pod názvom HERBA.

8. V súdnej veci žiadna zo strán nespochybnila, že dňa 01.01.2005 ako súkromne hospodáriaci roľníci uzatvorili zmluvu o združení, ktorou zriadili združenia pod názov HERBA na dobu neurčitú, ktorého účelom bolo vykonávanie spoločných prác samostatne hospodáriaceho roľníka s tým, že na jeho dosiahnutie každý z účastníkov bude vyvíjať činnosť podľa osvedčenia o zápise do evidencie SHR, na tento účel budú viesť spoločné účtovníctvo s tým, že do združenia nevložili žiadne nové majetkové hodnoty a práce budú vykonávať spoločne. Podľa predmetnej zmluvy každý účastník je podľa podielov spoluvlastníkom poskytnutých peňazí a všetkého hnuiteľného a nehnuteľného majetku získaného spoločnou činnosťou (bod VII.), zisk sa delí podľa podielov účastníkov a to po 50% podielu zo združenia (bod IV.) a po skončení činnosti združenia na základe jeho rozpustenia po dohode účastníkov urobenej v písomnej forme sa do jedného mesiaca uskutoční majetkové vysporiadanie tak, že každému účastníkovi v peniazoch sa vyplatí jeho podiel finančnej sumy nachádzajúcej sa na spoločnom účte a v pokladni združenia a to po vyrovnaní záväzkov združenia existujúcich ku dňu jeho rozpustenia s tým, že hnuiteľné a nehnuteľné veci nadobudnuté v rámci činnosti združenia zostávajú v podielovom spoluvlastníctve účastníkov pokiaľ sa o tomto majetku nevysporiadajú inak (bod XI.). Písomným podaním zo dňa 29.09.2013 žalobca oznámil žalovanému, že k 31.12.2013 vystupuje zo združenia HERBA a žiada vykonať majetkové vysporiadanie podľa článku XI. zmluvy o združení. Ku dňu vystúpenia žalobcu zo združenia strany sporu postavili na pozemku, vlastnicky patriacemu žalovanému, a to na parc. č. 651/44 v kat. úz. R. I. zapísanej na LV č. XXX sklad poľnohospodárskych produktov a sociálne zariadenie na základe stavebného povolenia vydaného Stavebných úradom I. pod č. 401/Viz-137/2006 zo dňa 05.10.2006 na meno žalovaného. K vyporiadaniu majetku získaného výkonom spoločnej činnosti združenia medzi stranami sporu doposiaľ nedošlo.

9. Podľa § 829 ods. 1 OZ niekoľko osôb sa môže združiť, aby sa spoločne pričínili o dosiahnutie dojednaného účelu.

10. Podľa § 829 ods. 2 OZ združenia nemajú spôsobilosť na práva a povinnosti.

11. Podľa § 834 OZ majetok získaný pri výkone spoločnej činnosti sa stáva spoluvlastníctvom všetkých účastníkov.

12. Podľa § 835 ods. 1, 2 OZ podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, ak zmluva neurčuje inak. Zo záväzkov voči tretím osobám sú účastníci zaviazaní spoločne a nerozdielne.

13. Zmluvu o združení uzatvárajú najmenej dve osoby alebo ju môže uzavrieť aj viacero osôb. Vzniká len vtedy, ak s jej obsahom prejavia súhlas všetky osoby, ktoré majú byť stranami zmluvy. K vzniku zmluvy sa obligatórne vyžaduje, aby v nej účastníci dohodli spoločný účel, ku ktorému sa strany združujú a vymedzili v nej činnosť, ku ktorej sú strany povinné. Zákon pre túto zmluvu (jej platnosť) nepredpisuje písomnú formu. Uzavretím zmluvy o združení nevzniká nový subjekt. Združenie teda samo nemôže vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a mať záväzky. Subjektom právnych vzťahov vznikajúcich v súvislosti s činnosťou združenia môžu byť len samotní účastníci združenia. Každý účastník združenia

má povinnosť vyvíjať činnosť k dosiahnutiu účelu združenia. Táto činnosť môže mať faktickú povahu, ale môže spočívať aj v právnych úkonoch. Keďže združenie nie je právnickou osobou (nemá právnu subjektivitu) nemôže byť zmluvnou stranou pri uzavieraní zmlúv a nemôže byť ani vlastníkom. Majetok získaný pri výkone spoločnej činnosti nadobúdajú priamo zo zákona jednotliví účastníci združenia do spoluvlastníctva. Pritom spoluvlastnícky vzťah sa vytvára zásadne medzi všetkými účastníkmi združenia a teda nielen medzi tými, ktorí sa o jeho získanie pričínili svojou činnosťou. To platí aj vtedy, ak sa o získanie majetku pričínil hoci len jeden z členov združenia. Keďže zákon neupravuje osobitný režim pre nadobúdanie hnutelných či nehnuteľných vecí, treba ust. § 834 OZ vykladať tak, že sa vzťahuje na všetok majetok. To znamená, že spoluvlastnícky vzťah vzniká priamo zo zákona nielen k veciam hnutelným, ale aj k veciam nehnuteľným. Základným predpokladom vzniku spoluvlastníckeho vzťahu všetkých členov združenia je, že majetok bol získaný pri výkone ich spoločnej činnosti. Vždy musí ísť o majetok, ktorý je získaný v súvislosti s činnosťou účastníkov združenia smerujúcou k naplneniu vopred dohodnutého cieľa. Keďže výkon spoločnej činnosti je viazaný na konanie účastníkov združenia, právne významná je len tá činnosť, ktorá je vykonávaná po vzniku združenia.

14. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie vo svetle zhora uvedených východísk postupoval, vo veci riadne zistil skutkový stav a vec i správne právne posúdil. Nakoľko odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, ktoré vyčerpávajúcim, primeraným a zrozumiteľným spôsobom objasňujú prijatý záver, a ktoré plne zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva ani jednostrannosť alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

15. Na zdôraznenie správnosti preskúmvaného rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd len opätovne akcentuje, že nad akúkoľvek pochybnosť, sporom dotknuté nehnuteľnosti boli získané pri výkone spoločnej činnosti účastníkov združenia, t. j. žalobcu a žalovaného po vzniku ich združenia, založeného platnou Zmluvou o združení zo dňa 01.01.2005, smerujúcou k naplneniu dohodnutého účelu združenia, vymedzeného v čl. I. Zmluvy o združení. Za danej situácie tak priamo zo zákona vznikol k týmto nehnuteľnostiam spoluvlastnícky vzťah oboch účastníkov združenia a to v zmluvne dohodnutom podiele (50%), čiže každému v 1-ici. V tomto smere je tiež významné, že žalobca zo združenia vystúpil k 31.12.2013 a k majetkovému vyporiadaniu členov združenia doposiaľ nedošlo v súlade s čl. XI. Zmluvy o združení. Súdna prax judikovala, že pri skončení účasti jedného z účastníkov dvojčlenného združenia založeného podľa § 829 OZ dochádza vždy k zániku (a teda rozpusteniu) združenia a na majetkové vyporiadanie jeho účastníkov je potrebné aplikovať ust. § 841 OZ. V danom prípade tak žalobcovi svedčí spoluvlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, ktoré však nie je deklarované zápisom v katastri nehnuteľností, a preto i odvolací súd zdieľa názor súdu prvej inštancie o stave objektívnej neistoty na strane žalobcu, zvlášť pokiaľ stavebné povolenie ako stavebníkovi bolo vydané výlučne žalovanému a aj stavba bola postavená na pozemku, vlastnícky patriacemu žalovanému. Je tak dôvodný záver, že práve určovacia žaloba je spôsobilá odstrániť právnu neistotu žalobcu.

16. Reagujúc na námietky žalovaného uvádzané v jeho odvolaní odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nevzhliadol nesprávny procesný postup, ktorým by znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných ustanovení zakotvených v procesnej úprave, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv spojených s ústavou garantovanou súdnou ochranou práva. V samotnej skutočnosti, že súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na spojenie vecí s vecou vedenou na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 6C/1/2017, ktorej predmetom je vyporiadanie majetku získaného stranami sporu výkonom spoločnej činnosti združenia, aplikujúc pri svojom rozhodovaní § 166 CSP nemožno vyvodiť, že došlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý nadobudol intenzitu porušenia práva žalovaného na spravodlivý proces. Je totiž na úvahe súdu, či v tom-ktorom prípade vzhľadne naplnenie predpokladu hospodárnosti konania. Rovnako tak odvolací súd nezistil v konaní ani inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tomto smere neobstojí argumentácia žalovaného, že preskúmvané rozhodnutie považuje za vecne nesprávne, nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobca nepoprel, že od r. 2011 si neplnil voči združeniu žiadne povinnosti, nepodieľal sa na chode združenia, čo zabezpečoval výlučne

sám, vrátane vyplatenia exekúcií, keď uvedené tvrdenia sú relevantné práve pre konanie o vyporiadanie majetku združenia, vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 6C/1/2017 a navyše tento odvolací dôvod dopadá na pochybenia v procesnom postupe súdu.

17. V neposlednom rade odvolací súd poukazuje na to, že nemohol prihliadnuť na novoty v odvolacom konaní, reprezentované novými skutočnosťami, ktoré podľa tvrdenia žalovaného mu boli oznámené/ potvrdené až po vyhlásení dokazovania za skončené a dôkaz o nich sa dostal do jeho dispozície až po vyhlásení rozsudku. Nové skutočnosti mali spočívať vo vyjadrení otca strán sporu S. D., že žalobcovi vyplatil spolu s manželkou K. D. sumu 58.000 eur a darovali mu v roku 2016 rodinný dom s pozemkami v kat. úz. R. I., zapísané na LV č XX z titulu narovnania prípadných nárokov žalobcu plynúcich zo Združenia HERBA s tým, že tieto nebudú riešené súdnou cestou, pretože sa považujú za úplne vysporiadané. O tomto S. D. urobil i čestné vyhlásenie dňa 14.02.2018, ktoré následne dňa 07.03.2018 podpísal i na Obecnom úrade obce F.. V tejto súvislosti odvolací súd zvyrazňuje, že odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (novoty) je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Ak odvolateľ vymedzí odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP bude jeho povinnosťou preukázať, že ním tvrdené novoty nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d/ CSP). O takýto prípad však v súdnej veci nejde. Obsah zápisnice o pojednávaní zo dňa 08.09.2017, v konaní sp. zn. 6C/1/2017 totiž preukazuje, že žalobca (v tomto spore žalovaný) pri svojom výsluchu okrem iného uviedol, že „našej matke vadil spor medzi nami, a preto odpredala poľnohospodársku pôdu a peniaze, ktoré za to dostala vo výške cca 57.000 eur dala žalovanému (v tomto spore žalobca), že tým pádom bude vysporiadaný. Taktiež bol prepísaný žalovanému rodičovský dom, z ktorého nás žalovaný nevyplácal“. Nepochybne tak pre odvolateľa vyjadrenie jeho otca nepredstavovalo novú skutočnosť, ktorú by v priebehu tohto konania nemohol bez svojej viny použiť, pričom na diskvalifikáciu novoty postačuje aj opomenutie jej uvedenia zavinením z nebalosti.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v intenciách § 396 ods. 1 v spojení s § 255 od. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).